

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4986/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Весне Поповић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Драгана Ђилас, адвокат из ..., против тужене Societe Generale Bank АД Београд, коју заступа Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1980/19 од 27.05.2020. године, у седници одржаној 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1980/19 од 27.05.2020. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1980/19 од 27.05.2020. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 557/2019 од 18.09.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништава одредба члана 2. став 1. тачка 5. уговора о кредиту за измирење раније преузетих обавеза (рефинансирање) број .. закључен дана 01.12.2016. године, што је тужена дужна да трпи и призна. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи исплати износ од 7.375,00 динара, са законском затезном каматом од 02.12.2016. године, до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиљи исплати на име трошкова парничног поступка износ од 40.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1980/19 од 27.05.2020. године, потврђена је првостепена пресуда и одбијена жалба тужене, као и захтев за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), а којом је

прописано да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија, како је прописано ставом 2. наведене законске одредбе.

Побијана другостепена пресуда донета је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда и са постојећом судском праксом у тумачењу и примени релевантног материјалног права.

Према правном ставу усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, банка има право на наплату трошкова и накнаду банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштање кредита у течај, као и други трошкови које банка обрачунава кориснику приликом одобравања кредита, који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани и у фиксном износу или се наплаћују само кроз обрачун ефективне каматне стопе.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужбом од 24.04.2019. године, тужилац је тражио исплату новчаног износа од укупно 7.375,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. став 2. и 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић